

Men hur då burqa?

TEXT: JOHAN RAHM

Mjuka huvudtoner tvingande att tvingande ton för en burqa medan upptäckt i sig en syn ila och ila

/.../

Burqa ”du som är jag”
ilande läppar ”vi som är ni”
vårt som är ert
hjärta participt,

Så inleder Hanna Hallgren sin diktsamling *Burqa*, som kom ut på Bonniers 2003. Mer känd är hon som kritiker och kulturskribent i *Aftonbladet*. Som tonåring i början av 1990-talet stod hon utanför Åhléns i Värnamo och skramlade med en bössa för Afghanistan, medlem i Svenska Afghanistankommittén. Ett engagemang som alltså satte sina spår.

– Men hur då burqa?

– Alla måste passera genom burqan när de läser diktsamlingen. Det är grundidén. Burqan är överordnad. Det var inte lätt att få Bonniers att godkänna titeln, säger Hanna Hallgren.

– Det är ett komplicerat projekt. Jag är en västerländsk kvinna som aldrig burit en burqa. Jag vet inte hur det känns. Jag har heller aldrig besökt Afghanistan. Jag kan bara tala utifrån mina egna erfarenheter. Det är ett som att buktala, att själv tala och samtidigt göra det för någon annan. Det är ett försök att se på verkligheten utifrån en burqa. Det kanske inte går, men att det är bättre att försöka tala än att inte säga något alls.

– Burqan är en styrmetafor, ett skepp in i texten. Den angår oss alla. Det kan vara svårt att tänka på burqan som en individ. Tredje världens kvinnor klumpas ofta samman i en anonym, grå massa, men det finns en människa under varje burqa. Det är bland annat det jag vill komma åt. Vem och vad som finns under burqan.

Rawa dyker upp i boken, Revolutionary Association of Women of Afghanistan, en feministisk organisation som under talibantiden var underjordisk. De gömde filmkameror under sina burqor och filmade avrättningar och andra övergrepp. I dag verkar de helt öppett i Afghanistan. Internationella kvinnodagen den 8 mars firade de stort i Kabul i år.

Till vardags läser Hanna Hallgren på forskarutbildningen på Tema Genus vid Linköpings universitet. Snart är doktorsavhandlingen ”När lesbiska blev kvinnor” klar. Där följer hon en feministisk grupp genom 1970- och 80-talens Sverige. Det säger kanske mer om samhället än om själva gruppen.

Avhandlingen är en del av ett större forskningsprojekt om intersektionalitet. Man skulle kunna kalla det för väggforskningar. Om hur sociala kategorier korsar varandra, samverkar, försvagar eller förstärker varandra: genus, etnicitet, klass, ålder, sexuell orientering, stad och land och annat.

Avhandlingen kräver mycken källforskning, så det är på Kungliga Biblioteket i Stockholm vi träffas, flera trappor ned i ett källarcafé. Ganska skojiga forskartyper passerar förbi med brickor, och en akademiledamot i rosa, som är långtifrån lika glad som Hanna Hallgren.

Det är något forskande och prövande över hela diktsamlingen, till både innehåll och språk. Vad händer om jag tänker så här? Och sedan säger det? Men att det finns en riktning i allt – som i slutraderna: men nerifrån vårt tyg

på sidan in vår farkost – delar vi ögonen mellan oss, och löser dess sinnen tillika delar du. jag Ut jeg vil ■

Diktsamlingen *Burqa* (48 sidor) är utgiven på Albert Bonniers förlag.

Hanna Hallgren, född 1972, är uppvuxen i Småland men numera är hon bosatt i Stockholm. 2001 debuterade hon med diktsamlingen *Ett folk av händer*, som kan liknas vid en språklig mobil; spretig men ändå sammanhållen, i ständig rörelse.

Hon har gått skivutbildningar, dels vid Nordens folkhögskola Biskops-Arnö och dels i Norge för poeten Eldrid Lunden. Nu är hon doktorand vid Tema Genus i Linköping och verksam som recensent och krönikör i olika dagstidningar.

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.